

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 3. októbra 2012 v trestnej veci obvineného **I. G. pre zločin znásilnenia** podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T 149/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. E. S., advokátky so sídlom v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. mája 2011, sp. zn. 3To 83/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. G. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 18. februára 2011, sp. zn. 4T 149/2010, bol obvinený I. G. uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/

dňa 26. mája 2010 v čase medzi 19.30 hod. až 19.45 hod. na účelovej komunikácii medzi obcami K. a S., okres Zvolen, fyzicky napadol ml. M. V., nar. X. tým spôsobom, že ju odzadu pravou rukou chytil okolo pása, pričom v ľavej ruke držal nôž, ktorý jej priložil ku krku, následne ju zatlačil z účelovej komunikácie na miesto vedľa cesty do poľa, pričom jej hovoril, že sa musí s ním vyspať, následne ju sotil na zem, pričom si stiahol nohavice, kľakol si a snažil sa vyzliecť ml. M. V., pričom sa jej vyhrážal, že ak sa bude brániť, pichne ju nožom, na čo sa snažila slovne odhovoriť I. G. od pohlavného styku, na čo však nereagoval,

pričom ich zbadala jej matka A. V., ktorá prichádzala k nim a kričala, čoho sa I. G. zľakol a z miesta činu ušiel na neznáme miesto, čím (ml. M. V., nar. X., trvale bytom S.) nebolo spôsobené žiadne zranenie,

2/

dňa 23. marca 2010 v čase okolo 17.45 hod. na poľnej ceste medzi obcou S. a K., okres Zvolen, za hotelovým zariadením K. fyzicky napadol ml. S. R., nar. X. tým spôsobom, že ju chytil rukou odzadu za plece, druhú ruku, v ktorej držal predmet podobný skalpelu, jej priložil ku krku so slovami, že ju pretiahne a podreže, čomu sa ml. S. R. aktívne bránila, pričom si porezala prst ľavej ruky, následne však I. G. od ďalšieho konania upustil, pretože tam prítomná M. S. priateľka ml. S. R. zakričala, že zavolá políciu, čoho sa zľakol a z miesta činu ušiel, čím (ml. S. R., nar. X., trvale bytom S.) spôsobil zranenia, a to reznú ranu na prste ľavej ruky, ktoré zranenie si však lekárske ošetrenie nevyžiadalo.

Okresný súd obvinenému I. G. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5, § 46 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. ho súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 18. mája 2011, sp. zn. 3To 83/2011, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch podaného dovolania vytýka obom konajúcim súdom, že sa neriadili jednou zo základných zásad trestného konania uvedenej v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda zásadou zistenia takého skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Vytýka súdom, že ustálili jeho vinu na nejednoznačných

výpovediach poškodených a len na nepriamych dôkazoch. Vyslovil presvedčenie, že skutky spáchala iná osoba, došlo k omylu a zámene osôb, skutočný páchatel' je stále na slobode.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci vyslovil, že napadnutým rozhodnutím a konaním ktoré mu predchádzalo, došlo k porušeniu zákona, následne, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu, zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen a aby vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorý ho navrhol odmietnuť na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. a tiež obe poškodené, ktoré uviedli, že zotrávajú na výpovediach, ktoré učinili v rámci konania.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb, taxatívne uvedených

ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.; neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého a druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého a druhého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Ako vyplýva z dovolania obvineného, tento spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu a správnosť hodnotenia dôkazov súdom, čo však nemôže byť, s poukazom na vyššie uvedené, predmetom skúmania dovolacieho súdu.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. októbra 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová